

DEN NORSKE KIRKE

Tunsberg bispedømmeråd

BISPENOMINASJON I TUNSBERG

Jan Otto Myrseth

BISPENOMINASJON I TUNSBERG

CURRICULUM VITAE

NAVN: JAN OTTO MYRSETH

PERSONLIGE OPPLYSNINGER

Fullt navn: Jan Otto Myrseth
Fødselsdato: 02.07.1957
Nåværende stilling: Domprost i Bergen
Ordinasjonsdato: 20.08.1989
Ordinasjonssted: Sykkylven, Møre bispedømme

UTDANNING

Årstall	Studium	Stuedsted
1988-89	Praktisk-teologisk seminar	Det teologiske menighetsfakultetet
1982-88	Cand.theol.	Det teologiske menighetsfakultetet

ANDRE KURS OG ANNEN FAGKOMPETANSE MED RELEVANS FOR BISPETJENESTEN

2015-2016 Reformatorisk teologi. Studieopplegg VID / Bjørgvin bispedømme
2011-2012 Videreutdanningsenhet i læringsledelse (kurs for proster i Møre og Bjørgvin, i regi av MF)
2002-2003 Videreutdanningsenhet i teologi ved Menighetsfakultetet: «Hvordan blir kirken til i en ny tid?»
1998-1999 Arbeidsveiledning i gruppe
1997-1998 Liturgisk videregående utdanningsprogram (LIV)
1996-1997 Retreatlederkurs og fordypningskurs for prester, ved St Davidsgården, Rättvik
1990-1992 Individuell arbeidsveiledning

ARBEIDSERFARING

Årstall	Stillingsbetegnelse	Arbeidsgiver
2010-d.d.	Domprost	Bjørgvin bispedømmeråd
2005-2010	Prost i Ringerike prosti	Tunberg bispedømmeråd
1999, 2002, 2006	Vikarlærer i homiletikk	MFs praktisk-teologiske seminar
1996-2005	Sykehusprest (bistilling)	Ringerike sykehus
1992	Timelærer i Det nye testamente	Bibelskolen i Oslo
1991-2005	Sokneprest i Norderhov	Tunberg bispedømmeråd
1989-1991	Vikarprest	Tunberg bispedømmeråd
1984-1989	Vaktmester	A/L Diakonissenes Borettslag
1983-1989	Bussjåfør (deltid)	Flybussen, SAS og Lommedalsbussen
1981-1984	Drosjesjåfør (deltid)	Oslo Taxi
1981-1983	Ekspedisjonsmedarbeider (deltid)	Fellesdata A/S
1980-1981	Lærervikar (deltid)	Oslo kommune
1976-1980	Ungdomsarbeider/ leder teamvirksomheten	Ungdom i Oppdrag

RELEVANTE VERV

Årstall	Verv/rolle
2012-d.d.	Medlem av Samarbeidsrådet for tros- og livssynssamfunn i Bergen
2012-d.d.	Styreleder Bjørgvin kirkeakademi
2012-2016	Styreleder Kirkelig dialogsenter Bergen
2011-2012	Styremedlem Bjørgvin kirkeakademi
2010-2012	Styremedlem Kirkelig dialogsenter Bergen
2010-2015	Styremedlem i Retreat Bergen / Åndelig veiledning
2009-2012	Medlem i Nemnd for Gudstjenesteliv, Kirkerådet
2008-2009	Leder for Kirkerådets høringsutvalg for liturgi, Gudstjenestereformen
2005-2010	Medlem av REU, Regionalt Etterutdanningsutvalg i Tunsberg bispedømme
2004-2010	Styreleder for Kirkens Familievernkontor, Ringerike
1999-2011	Medredaktør i Luthersk Kirketidende
1996-2004	Teologisk konsulent ved Kirkens Familievernkontor, Ringerike
1994-1997	Leder for Tunsberg bispedømmes skole/kirke-komité
1993-2005	Studieleder og styremedlem i Ringerike lokallag av Presteforeningen
1986-1988	Redaktør og redaksjonsmedlem i Ung Teologi

VIKTIGE PUBLIKASJONER (EVT.)

I studietiden var jeg i flere år redaksjonsmedlem og redaktør i tidsskriftet Ung Teologi, og i årene 1999-2010 var jeg redaktør i Luthersk Kirketidende og skrev i den perioden jevnlig lederartikler om kirkelige og teologiske emner. Dessuten var jeg i noen år fast spaltist i Bergens Tidende og har også hatt artikler på trykk i andre aviser og magasiner.

SPRÅK

Jeg snakker flytende engelsk, behersker tysk noenlunde bra, og kan lese og delvis gjøre meg forstått på fransk.

ANDRE OPPLYSNINGER, PROSJEKTER E.L.

De seinere årene har jeg vært sentralt engasjert i etableringen av Kirkelig dialogsenter Bergen, et samarbeid mellom Bjørgvin bispedømme og Areopagos. I årene 2012-2016 var jeg styreleder.

Videre har jeg som sokneprest, prost og domprost vært delaktig i oppstart av flere prosjekter knyttet til ungdomsarbeid, gudstjenesteliv og kirkelig organisering. De siste årene har vi i Bergen vært særlig opptatt av etableringen av en Ungdomskatedral i St Jakob kirke, der det nå vokser fram et kreativt og spennende arbeid for og med ungdom.

I de årene jeg var leder for den nasjonale teamvirksomheten i Ungdom i Oppdrag, hadde jeg ansvaret for flere prosjekter innen evangelisering og kristent ungdomsarbeid.

Som domprost har jeg stått sentralt i Bjørgvin bispedømmes etablering av et nært samarbeid med Southwark bispedømme i London (på sørsiden av Themsen). Denne vennskapsavtalen har vokst ut av en allerede eksisterende forbindelse mellom domkirkene i Bergen og Southwark, og har vært til stor inspirasjon for ansatte, rådsmedlemmer og andre med et frivillig engasjement i kirkelivet i både Bergen og Southwark.

1. Hvorfor har du lyst til å bli biskop i Tunsberg bispedømme?

Jeg har en sterk tilknytning til bispedømmet etter over 20 års tjeneste her, jeg er gift med ei jente fra Åmot i Modum og har en stor krets av familie, venner og kjente i både Buskerud og Vestfold. De lederutfordringene jeg har løst som prost på Ringerike og domprost i Bergen gir meg tro på at jeg kan ha noe å bidra med som biskop. Jeg tror at jeg har gode forutsetninger for å lede og inspirere menigheter og medarbeidere, og være med å ruste kirken i Tunsberg til å møte de utfordringene vi står overfor i de nærmeste årene.

2. Hvordan vil du karakterisere deg selv som person, som prest og som teolog?

Jeg er oppvokst på Sunnmøre som nummer fire i en søskenflokk på fem, med en far som var møbelgründer, lokalpolitiker og søndagsskolelærer, og en hjemmearbeidende mor. Jeg har imidlertid bodd størstedelen av livet mitt på Østlandet. Jeg er gift med Merete og har tre voksne barn.

Som type er jeg utadvendt, omgjengelig og glad i mennesker, trygg på det jeg står for, grunnleggende optimistisk, humørfyllt og uhøytidelig, og samtidig ryddig og direkte. Folk som kjenner meg karakteriserer meg som folkelig og samlende, nærværende og tydelig.

Som prest er jeg opptatt av å møte mennesker der de befinner seg, og det er et stort privilegium å få formidle det glade budskap om Guds kjærlighet som tilgir og gir oppreisning, framtid og håp. Det er veldig meningsfullt å være prest og leve i en rytme preget av bønn og liturgi, av fellesskap og diakoni. Å stå foran alteret er en veldig sterk opplevelse for meg. Jeg kjenner meg godt igjen i det Per Lønning sa i et intervju med Morgenbladet for noen år siden: «Situasjonen når jeg står foran alteret, det er livets toppunkt, det er maksimum, der er jeg meg selv. Enten du begriper det eller ikke.»

Teologi og prestetjeneste handler om å gi videre det du selv har mottatt. Det føles i de beste stunder som å være på et stafettlag. Da gjelder det å se de store sammenhengene og dyrke samholdet i laget, og samtidig fortsette å søke videre, slik våre forbilder har lært oss.

Som teolog er jeg opptatt av å være i en stadig dialog med Skriften og tradisjonen, med samtiden og de menneskene jeg er satt til å tjene. Teologi er for meg i grunnleggende forstand praktisk, og dens viktigste oppgave er å tolke og formulere hva kristen tro betyr i dag, og slik bidra til at evangeliet får lyde klart og forståelig for stadig nye generasjoner. Vi kan ikke bare gjenta gårsdagens svar, men må hele tiden spørre hva troen innebærer og forplikter oss til i dag. Teologien må være kontekstuell.

3. Hvilke visjoner har du for Den norske kirke og kirken i Tunsberg bispedømme?

Jeg er blitt mer og mer glad i Den norske kirkes visjonsformulering, som under overskriften «Mer himmel på jorda» karakteriserer en folkekirke som er bekjennende, åpen, tjenende og misjonerende. Ved å leve opp til disse kjennetegnene vitner kirken i ord og gjerning om frelse, frihet og håp i Jesus Kristus. Det er den kirken jeg ønsker meg.

Kirken må være synlig, tydelig og tilgjengelig, og vi må øve oss i å invitere åpent og inkludere flest mulig i samtalen om denne visjonen og i fellesskapet som skal leve den ut. Fra det siste årets opplevelser står et par særlig tydelig fram som gode eksempler på at kirken framstår både synlig og tydelig. Jeg tenker på den brede og mangfoldige markeringen av reformasjonsjubiléet vi gjennomførte i Bergen i mars 2017, med stort spenn i gudstjenesteliv, kulturuttrykk og aktiviteter. Og tilsvarende den måten kirken i Bergen markerte seg under sykkel-VM, blant annet med stor gudstjeneste på Torgallmenningen og med Sjøforsvarets musikkorps og Bergen domkor i skjønn forening.

For øvrig er jeg opptatt av at visjoner må hele fellesskapet ha et eierforhold til, og ikke bare lederen. Derfor vil jeg bruke god tid til å lytte til medarbeidere og menigheter, og til at vi sammen lytter til både Gud og våre medmennesker for å vite hvor veien går. I denne prosessen kan det modnes fram motivasjon og vilje og kraft til å gå veien sammen. Da vil jeg som biskop ha et særlig ansvar for å holde fast på og bære fram visjonen, og utfordre til at vi hele tiden spør: hva betyr den i praksis, her og nå?

Når kirken lykkes med å kombinere tydelighet og åpenhet, kan vi både bekrefte og utfordre. Når vi er tydelig forankret i troen på den treenige Gud og evangeliet om Jesus Kristus, kan vi trygt gå i dialog med samtiden uten å frykte mangfoldet. Våre kirkelige fellesskap må oppleves som gode nødhavner for mennesker som lengter etter fellesskap og tilhørighet.

Jeg har stor tro på at kirken også i en ny tid kan spille en sentral rolle som tradisjonsbærer og sosialt lim i samfunnet, i dialog med og respekt for troende og ikke-troende av alle avskygninger.

4. Hva ser du som hovedutfordringer og muligheter for kirken i Tunsberg bispedømme i tiden fremover?

Kirkens avgjørende utfordring er å hjelpe mennesker til å finne veien hjem til Gud. Det viktigste vi gjør er å vitne i ord og gjerning om Guds kjærlighet slik den kommer til syne gjennom Jesu frelsende gjerning for oss. Det er derfor kirken er til. For at budskapet om Guds kjærlighet og nåde skal bli troverdig, må kirken være et sted der mennesker møtes med barmhjertighet, raushet og åpenhet.

I en tid preget av store endringer i folket og med nye relasjoner mellom stat og kirke, er det avgjørende at vi gjennomtenker hva vi er kalt til å være og gjøre på vårt sted. Det er bekymringsfullt at stadig flere mennesker synes å ha en løsere tilknytning til kirken enn før, noe som gir seg utslag i synkende oppslutning om både dåp og konfirmasjon. Stadig flere unge mangler basiskunnskap om kristen tro, og dette utfordrer oss til fornyet innsats i trosopplæring og ungdomsarbeid.

Det er fare for at ressurstilgangen til vårt kirkelige arbeid neppe blir like god i kommende år, og vi må gjøre vårt beste for å tilpasse oss endrede rammevilkår. Det tilsier en

strategisk gjennomtenkning av hvordan vi skal bruke både personell og bygninger, men også hvordan vi kan sikre inntektene fra stat og kommune, og gjerne også finne alternative inntektsmuligheter. Videre er det viktig å komme i mål med vår krevende prosess med å avklare ledelsesstrukturen i kirken. Mange steder sløses det med energi og ressurser fordi vi ikke klarer å samhandle godt på tvers av arbeidsgiverlinjene.

Summa summarum må vi regne med å bli utfordret på godt og vondt i årene som kommer, og da har vi behov for å føre ærlige og løpende samtaler om kirkens særegne muligheter og begrensninger, sterke og svake sider.

5. Hva vil du legge særlig vekt på i tjenesten som biskop?

Jeg ønsker først og fremst å være en samlende leder som kan inspirere og oppmuntre medarbeidere og menigheter til frimodighet, håp og tro, og ny innsats. Mitt ideal er en trygg biskop som ikke krever urimelig stor plass, men raust gir rom for andres tjeneste og nådegaver. Derfor vil jeg møte medarbeiderne med tillit og åpenhet. Jeg ønsker at kirken skal kjennetegnes av et godt arbeidsmiljø, god lagånd og et oppmuntrende klima.

En særlig utfordring i årene som kommer vil være å rekruttere unge mennesker til kirkelig tjeneste. Det er avgjørende viktig å satse på kirkens ungdomsarbeid og legge til rette for at ungdom også i de svært formende årene etter konfirmasjonsalder kan kjenne seg hjemme i kirken. Jeg vil bidra så godt jeg kan til å støtte opp om satsingen på gode tiltak for denne aldersgruppen. Det er den viktigste strategien for å styrke rekrutteringen til kirkelig tjeneste, og kirkens framtid vil avgjøres i vårt møte med ungdom.

Her bringer jeg med meg inspirasjon og gode erfaringer fra vår store satsing på Ungdomskatedralen St Jakob i Bergen, som ble åpnet på tampen av bispedømmets Ungdomsår i 2013.

Jeg vil også legge stor vekt på den betydningen biskopens tjeneste har som inspirator og forbilde, ikke minst som forkynner og sakramentsforvalter. Visitasene spiller her en nøkkelrolle, og det er helt avgjørende for biskopen å utvikle en god samhandling med prostene i utøvelsen av tilsynet og ledelsen av prestedtjenesten.

Tjenesteordning for biskop framhever ansvaret for å ta vare på den apostoliske lære, og her vil jeg understreke at dette må ha som siktemål at evangelieforkynnelsen og teologien oppleves som ferskvare, levende og aktuell i hver ny generasjon.

6. Hva kan du med din særlige kompetanse tilføre Tunsberg bispedømme og bispekollegiet?

Jeg har lang erfaring fra kirkelig arbeid i to bispedømmer og har hatt sentrale tillitsverv og lederoppgaver i flere sammenhenger gjennom mange år. Som prost og domprost har jeg hatt nært samarbeid med flere biskoper og har fått tillit og oppgaver med stort ansvar, og har som domprost vært Bjørgvin biskops faste stedfortreder. Jeg anser meg for å være en

solid teologisk og kirkelig allrounder, og har i hele min prestedtid vært svært opptatt av å arbeide med teologifaglige utfordringer og problemstillinger.

Jeg oppleves trygg og tydelig i media og i offentlige sammenhenger og har gode evner for brobygging.

Jeg ser det også som en ressurs at jeg på min egen trosvandring har hentet næring og erfaring fra nokså ulike kristelige miljøer. Gjennom hele min prestedtid har jeg hentet viktige impulser til åndelig vekst fra retreat og åndelig veiledning, og i kontemplativ bønn. Og jeg ivrer sterkt for arbeidet for kristen enhet og dialog med andre religiøse tradisjoner.

7. Beskriv kort din teologiske profil og ditt ståsted i Den norske kirke.

Jeg vokste opp med søndagsskole og bedehus, senere var jeg aktiv i Skolelaget, og etter gymnaset var jeg engasjert på fulltid i Ungdom i Oppdrag i fire år. Så ble det teologistudier etter hvert, og i studietiden mottok jeg viktige impulser gjennom Kirkelig Fornyelse med sin vekt på liturgisk liv og sakramental teologi. Etter hvert har jeg som nevnt hentet impulser til åndelig vekst fra retreat og åndelig veiledning.

Jeg har aldri likt å skulle plassere meg på en akse som går mellom konservativ og liberal. Slike merkelapper tenderer ofte til å villeder mer enn å avklare. Det har vært viktig for meg at teologien skal være fornyende og utvidende, og unngå å bruke masse energi på forsvare egne standpunkter. Men jeg er solid rotfestet i vår kirkes tradisjon og læregrunnlag, og jeg anser Bibelen som den avgjørende norm og rettesnor for liv og lære.

8. Hvordan vil du med din teologiske profil kunne være samlende og ivareta det teologiske mangfoldet i bispedømmet?

Først og fremst ved en tydelig og Kristus-sentrert evangelieforkynnelse. Dernest vil jeg si at kombinasjonen av trygghet på eget ståsted og åpenheten for nye impulser er et godt utgangspunkt for å være samlende. Jeg er ikke redd for uenighet, men tenker tvert imot at det er når vi fra ulike ståsteder møtes til en ærlig og åpen samtale og bryner oss på hverandres tanker og argumenter, vi kan oppleve at teologien blir relevant og viktig. Jeg vil oppmuntre til et bibelarbeid som tar vare på det beste i vår reformatoriske arv, nemlig å tolke Skriften i lys av sitt midtpunkt, som er Kristus. Vi skylder hverandre å erkjenne at Guds ord alltid tolkes, siden det ikke kommer til oss i «ren form», men formidlet og påvirket av en tradisjon og våre egne erfaringer. En slik erkjennelse kan åpne for lavmælte og berikende samtaler om Bibelens budskap i vår tid.

9. Hvordan vil du forholde deg til at det i Den norske kirke er to syn på kirkelig vigsel av likekjønnede, og hvordan vil du som biskop forholde deg til de som ikke har samme syn som deg?

Jeg vil i forkynning og veiledning klart understreke at uenighet i krevende teologiske spørsmål ikke truer vår grunnleggende enhet, i tråd med klare vedtak i Bispemøtet og Kirkemøtet. Selv er jeg veldig glad for at vår kirke ved sitt konsensusvedtak i fjor viser at det er mulig å håndtere vanskelige spørsmål uten å bryte enheten eller unødige skape

vinnere og tapere. Personlig er jeg også glad for at kirken nå kan anerkjenne homofiles kjærlighet fullt ut og at veien er åpnet til ektesapsinngåelse i kirken.

Kirkemøtets vedtak i saken sikrer både tilhengere og motstandere frihet til å følge sin overbevisning både i liturgisk praksis, undervisning og forkynnelse, og som biskop vil jeg gjøre det jeg kan for å forsvare denne friheten for alle kirkelig tilsatte. Bispemøtets veileder til ny vigselsturgi anser jeg som et godt redskap til å håndtere denne utfordringen.

10. Hva er kjernen i din forkynnelse?

Jeg er opptatt av å forkynne Jesus Kristus på en livsnær og engasjerende måte for store og små, og som Guds store frelsesgave til alle mennesker. Min forkynnelse vil normalt kunne ut i en invitasjon til å ta imot Guds kjærlighet og tilgivelse uten motytelse av noe slag, og jeg er opptatt av at vi må søke forankring for troen i det som rekkes oss utenfra, i og gjennom de midler Gud har stilt til vår disposisjon, nemlig dåpen og nattverden. Dernest ønsker jeg å forkynne fram og inspirere til å bygge gode menighetsfellesskap som åpner seg mot omverdenen, og mobilisere til diakonal innsats for de svakeste i samfunnet. Kirken er kalt til å være salt og lys i verden, og som en konsekvens av dette må vi våge å ta et oppgjør med den urett som begås og de krefter som vil ødelegge livet for menneskene og det øvrige skaperverket.